

noms que, com *Coll Danser*, *Coll Callador*, tenen fama de ser els triats per les bruixes per a les seves danses del Sàbat. D'on potser també el nom d'un *Trepelloni*, que firma en un document de Poblet, a. 1189 (*Cart. Poblet*, 116).

Hi enllacem TREPADÚS, grupet de bordes a l'Alta Ribagorça, que formava una «quadra» junt amb *Enrens* (art. supra), mig independent de Casterner de les Olles, parròquia filial de la de Sopeira (N.C.E.C.). És dalt del pla de la serra, entre Viu i Montiberri, i queda avui com únic lloc no despoblat dins aquest terme. Oït *trepadús*, 1953, a Taüll, i 1957 a Montiberri (XIII, 154; xxv, 181.4). Sembla ser derivat paral·lel pel sentit i la forma dels citats: *El Trepador*, *Coll Trepador* o *Ballador*, *Coll Danser* (cf. art. *Puigbaldor*), per la situació en un cim planer de muntanya solitària, on ballarien aquells mals esperits.

Formació en -ús del tipus antroponímic original del català, establert per Aebischer (*Onom. Cat.*, 19): *Peruç*, *Belluç*, *Bonuç*, *Marcuç*. No és xocant aquesta formació damunt d'un tema tan descabdellat en cat. com el de *Trepat*. Ja antic: *Trepad*, propietari d'un camp te. Aldover, a. 1170 (*Llib. Blanc de Stes. Creus*, § 148. 6); Pere *Trepat* en doc. de 1175 (ibid., § 188). El tipus en -ús proliferà molt en NPP cat.: *Estartús* (de *estort*), *Cardús*, *Brocolús* (te. Perves), *Samalús*, *Sanarús*.

Trepador, *Trepat*, V. *Trep* *Trepucó*, V. vol. 1, 283

TRERA

Petita partida rústica en el te. de Montardit (agre. d'Enviny, al SO. de Sort). Oït «a *tréra*» a Llarvén, i Joan Lluís Pallarès recorda allí *les tréres*, 1964. Pot ser contracció de *Traera* o *Traiera*, forma corresponent al cat. comú *tragella*, segons el tractament -LL- > -r- que observem en la toponímia de les altes valls palleareses (veg. *E.T.C.* 1, 132q); en el sentit de 'camp conreat amb *tragella*' (*DECat* VIII, 812a39 ss.), o bé en el sentit de 'camí afressat, tragellat' (812b21).

TRES-

Notes breus sobre el conjunt de NLL formats amb aquest prefix i variants, provinents del prefix llatí TRANS-; especialment sobre NLL menors.

Trescorn, prop d'Olèrdola. 1161: *Trescornum* (*Cart.* St. Cugat); llegirem també *Trescorno* en el doc. de 1008 (no *Trestorno*, *Cart.* id. II, 11): TRANS CORNUM 'darrere del racó'.

Trescul, Bony de ~, A. Urg., entre Civís i Aós (xxxvii, 163.8), aquest i un *Trescules*, prop de St. Cugat del Vallès, que llegim en un doc. de 1002 (*Cart.* St. Cugat II, 24), deuen resultar de *Trescuil*, TRANS CUBILE, -ILES 'darrere la jaça o pleta', cf. *Culsec* de CUBILE SICCU, a la Garrotxa, després disfressat en *Capsec* (*E.T.C.* 1, 9), i els altres descendents de CUBILE en

basc i gascó pirinenc (*Cubeixio* etc.) explicats en *PVArGc*, p. 403b.

Treseres, terres altes en els Ports de Tortosa, al Nord d'Ulldecona, entre aquest terme i el de Paüls. 1341: «Port de *Tresheres* et de Montsagre et de Muncià» (*BABL* XI, 407); 1195: «montanea de *Treseris*» (Font i Rius, *C. d. p.*, § 202); 1252: «Portu de *Tres Heres*» (ib., § 296, i una altra cita intermèdia cf. ibid., p. 780). No deu contenir el numeral *tres* sinó TRANS AREAS 'més enllà de les moles de cim pla', com l'*Erossa*, també deriv. de *era* AREA.

Tresllits, Carrer de ~, en els barris baixos de Barcelona vella, és versemblant l'opinió de Lluís Marcó i Dachs (en *La Vanguardia*, 19-IV-89), que essent antigament «dels *Tressallits*» es referís a jueus conversos, establerts allí, prop del Call juec, derivat de *sal·lir*, TRANS SALIRE 'traspasar-se', com s'explica en el *DECat* VII, 629b15.

Trespuio, pda. munt. a l'alta Ribagorçana, te. Buirra, al SO. del Pont de Suert (XIX, 105): TRANS PODIUM 'darrere el puig'. Figura en un doc. de 996 (Abadal, *P. i R.*, n.º 316), in *Traspugo*, i encara que va localitzat prop de Güel, que és uns 30 k. més al SO., lingüísticament és el mateix (-ugo deu ser grafia de -uyo o de -uço), i potser és idèntic més que homònim, perquè hi ha un altre Buirra en te. de Güel, que pot induir a localització inexacta.

Tressales, te. Sorpe (xxxvii, 85.18), de *sala* 'casal'.

Tresvic, havia de ser un lloc, dependent del castell d'Oló (Bages, prop del límit amb Osona). 1065: «in comitatu Minorisa --- in term. de chastro *Olonem* in loco voc. *Tres vicho*» (*BABL* VII, 50): TRANS VICUM 'darrere el poblet' (referint-se probablement a Oló); però l'aparència de nombre 3 féu que en un doc. posterior, de 1071, li afegieixin -s de plural: *Tres Vigs* (*BABL* VII, 504). Per un procés semblant, però diferent, hem vist que prop de Solsona un antic INTERVICOS es va convertir primer en *Trevics* i després en *Brics*.

Els resultats de TRANS han estat en altres noms un poc diferents. De vegades, absorbida la s per la consonant següent, ha quedat només *Tre-*. Així: TREJUVELL, llogaret de l'Urgellet, agre. al mun. de La Guàrdia d'Ares, a la dreta del Segre, al SO. de la SdUrg.: Pron.: *trežubél*, a La Guàrdia i a España (xviii, 1923). *MENC. ANT.* 1253: *Tresjurell* (imprès *Tresjunell*) (MiretS., *Castellbò*, p. 210); 1518: *Tresjouell* (id., f.º 14v; i *Tresjonell* 13v) (*Spill* de Castellbò); vaig passar-hi el 1957 baixant d'Ares i España, pel camí, que el deixava darrere un collet d'aquell llarg serrat: format amb *Jovell*, el dim. de *jou* 'collada'.

Trevedat, lloc del te. de Jou, Alt Pall., citat entre *Justreito* i terres de *Tessierra* i *Rose*, nota de Joan Lluís, 1959. De *Tres-* (TRANS) + un *vedat* (que deu ser cap a la serra, al·ludida pel nom *T(ress)tierres*).

D'altra banda, de la variant *Tras-* (sense canvi de la A) també es pot emmudir la -s d'aquella manera. *Tramadell*, en un doc. de 1457, rogalia de Joanet (damunt Arbúcies), és sens dubte TRANS MACELLU (-*mādel*, amb ð arcaica com en les grafies antigues *plāder*, *di-*